

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 443/2018
18.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА, ББ и ВВ, због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Бисерке Крпић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К.814/16 од 12.09.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1145/17 од 19.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Бисерке Крпић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К.814/16 од 12.09.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1145/17 од 19.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 2К.814/16 од 12.09.2017. године окривљени АА, ББ и ВВ су оглашени кривим због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године које ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казне затвора, те су окривљени истовремено осуђени и на новчане казне у износу од по 20.000,00 (двадесетхиљада) динара које су дужни да уплате у корист буџетских средстава суда у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине суд ће исте извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора.

Истом пресудом оштећеном „ГГ“ - „...“ са седиштем у ... је досуђен имовинскоправни захтев у износу од 1.268.645,00 динара, те је сваки од окривљених обавезан да оштећеном на име имовинскоправног захтева исплати износ од по 422.881,66 динара у року од 15 дана од дана правноснажности

пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени са вишком имовинскоправног захтева упућен на парницу. Окривљени су обавезани да оштећеном солидарно накнаде нужне издатке, као и нужне издатке и награду његовог пуномоћника - адвоката Љиљане Петрић, те да суду солидарно накнаде трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1145/17 од 19.12.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА, ББ и ВВ и потврђена је пресуда Основног суда у Суботици 2К.814/16 од 12.09.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ - адвокат Бисерка Крпић, због повреда закона из члана 439. тачка 3) и члана 441. став 4. ЗКП, а из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуде Основног суда у Суботици 2К.814/16 од 12.09.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1145/17 од 19.12.2017. године или да наведене пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљених је у захтеву за заштиту законитости као разлог за подношење захтева само формално означила да је суд на штету окривљених повредио закон јер у конкретном случају не постоје основна обележја кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које су окривљени правноснажно оглашени кривим и осуђени, а који наводи браниоца окривљених би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева

дозвољено окривљенима. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, истицањем да није доказано да су окривљени извршили кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, јер није утврђено да је код окривљених постојала преварна намера и умишљај везано за куповину путничких возила. Из изведених доказа, а пре свега из исказа саслушаних сведока, произилази да окривљени нису прибавили никакву противправну имовинску корист, већ да су због скривања мана код путничких возила од стране оштећеног претрпели губитак, тако да су по мишљењу одбране заправо окривљени били доведени у заблуду од стране оштећеног.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљених у захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљених као разлоге за подношење захтева за заштиту законитости истиче и повреде закона из члана 439. тачка 3) и члана 441. став 4. ЗКП, при чему само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљенима, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се ове повреде закона тачно састоје, па су стога и ови разлози недозвољени.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ - адвоката Бисерке Крпић одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.